

ny värld I BILD

NORDISK TIDSKRIFT FÖR MORALISK UPPRUSTNING

NR. 1

JANUARI

1966

Kreisky - Mobilisera demokratins resurser
Afrikas ungdom - HARAMBEE
Vietnam, vietnikar, USA och Norden

i främsta linjen . . . .

Med detta nummer framträder NY VÄRLD I BILD i ny gestalt för sina läsare. Från att vara en internationell kvartalstidskrift har NY VÄRLD I BILD blivit en nordisk tidskrift, som utkommer i en svensk och en dansk upplaga en gång i månaden.

I en värld, som till stora delar behärskas av hunger och fattigdom och där klyftan mellan rika och fattiga nationer ständigt växer, hör vi till de rikaste nationerna. Väststånd för alla är för oss en självklar princip.

I en värld, där tyranni härskar på många håll och där friheten ständigt hotas, bygger de nordiska länderna på en lång frihetstradition.

I en värld, där tekniken spelar en allt större roll, har Nordens folk genom många generationer erfarit att respekten för den enskilda människans värde och den enskildes karaktärsfostran utgjort grundvalen för en social och ekonomisk utveckling.

Därför tror vi att Norden har ett särskilt ansvar och en särskild uppgift och att våra folk, isynnerhet ungdomen, väntar på att ta på sig denna uppgift.

Den materiella rikedom, vi fått som ett resultat av tidigare generationers tro och arbete, förpliktar oss att nu tillförsäkra hela mänskligheten människovärdiga villkor. Den kristna tron, arbetarrörelsens osjälviska insats för de svaga och förtryckta, kravet på kvalitet i enskilda och gemensamma prestationer, kärleken till det egna landet är ett arv som vi i praktisk insats kan ge vidare i en gemensam strävan att skapa en frihetens samhällsordning för alla folk.

Våra folk väntar på att våra ledare inom politik, näringsliv, kyrka, undervisning och kulturliv liksom i vår press skall gå i spetsen för att förverkliga den målsättningen.

I denna uppgift vill NY VÄRLD I BILD stå i främsta linjen. Moralisk upprustnings dynamiska utveckling ger nya perspektiv och nytt hopp om lösningar på stora problem. Med tillgång till ett rikt bildmaterial och initierade artiklar från vårt nät av medarbetare överallt i världen vill NY VÄRLD I BILD ge var och en en möjlighet att självständigt bedöma och ta ställning till utvecklingen.

REDAKTIONEN

Kreisky i Caux Mobilisera

Dr Bruno Kreisky åtnjuter stort förtroende både i Öst och Väst. Han har nämnts som en favorit i diskussionen om en framtida generalsekreterare i FN. Han räknas som en av de bästa kännarna av Östeuropas förhållanden. Som femtonåring blev Kreisky socialdemokrat. Både före och under hitlertiden fängslades han för sin övertygelses skull. Efter fem månader i Gestapos förvar flydde han till Sverige, där han verkade under kriget, bl. a. genom vetenskapligt arbete i kooperationens tjänst. Han är idag vice ordförande i Österrikes socialdemokratiska parti och sedan 1959 sitt lands utrikesminister.

»Beslutsamheten i ungdomen här i Caux har gjort ett djupt intryck på mig»

demokratins resurser

Österrikes utrikesminister dr Bruno Kreisky talade den 8 januari i Moralisk upprustnings europeiska centrum i Caux, Schweiz, vid en konferens med temat *Kapplöpning med framtiden*.

Många människor, även statsmän, anser idag att kommunismen förlorat sin aggresiva karaktär och att motsättningen mellan Ryssland och Kina skulle föra kommunismen till en ideologisk upplösningsprocess, sade Kreisky. Många ser till och med en början till en demokratisering i den liberalisering som Öst- och Sydösteuropa nu genomgår. Men motsättningen mellan Moskva och Peking är dock främst av ideologisk karaktär och gäller framförallt frågan om hur man snabbast gör världen kommunistisk.

Frågeställningen i dagens värld är inte: kommunism eller antikommunism, fortsatte den österrikiske statsmannen. »Vi måste besvara kommunismens utmaning med ett positivt, äkta alternativ. Det måste omfatta den moderna demokratins rika mångfald. Vi måste mobilisera alla de politiska, ekonomiska och kulturella resurser, som demokratin förfogar över.

Jag ser i Moralisk upprustning ett sätt att möjliggöra detta alternativ.»

Utrikesminister Kreisky underströk vidare nödvändigheten av ett närmande mellan EEC- och EFTA-länderna under de närmaste fem åren. »Om det inte lyckas oss att överbygga den ekonomiska klyftan mellan de båda stora handelssystemen, kommer vi att möta svårigheter som allvarligt skulle försvaga vårt läge,» hävdade Kreisky.

Skulle det lyckas att finna en lösning, då kommer det demokratiska Europa att uppleva ett oerhört krafttillskott och kommer som aldrig förr att kunna uppträda med myndighet och säkerhet vid förhandlingsbordet. Ett samarbete av denna art skulle också möjliggöra en större ekonomisk insats för utvecklingsländerna. En sådan insats vore då inte bara uttryck för välgörenhet eller för internationell solidaritet utan motiverat av ekonomiskt sunt förnuft.

»Det har gjort ett djupt intryck på mig att se den beslutsamhet med vilken ungdomen här i Caux går in för att skapa en bättre framtid,» sade Kreisky och framhöll att det nu gäller

Kapplöpning med framtiden

Den internationella konferensen för Moralisk upprustning Kapplöpning med framtiden i Caux, Schweiz, den 26 december till den 10 januari samlade över 1400 delegater, framförallt representanter för den unga generationen från 44 länder i Europa, Asien, Afrika och Amerika. Bland dem var studenter från 52 universitet, fackföreningsungdom och lärlingar, en grupp kongolesiska officerare som sänts av general Mobutu, en delegation vietnamesiska studenter samt företrädare för såväl den svarta som den vita och den indianska befolkningsgruppen i USA.

för denna ungdom att skapa ett brett samarbete av människor av alla politiska och religiösa uppfattningar på grundval av en gemensam moralisk nämnare. De möjligheter som demokratin på olika samhällsområden idag har att bjuda på är bara till en ringa grad utnyttjade. Att få demokratin att utvecklas fullt ut kommer att kräva den unga generationens hela skapande kraft, sade utrikesminister Kreisky.

Den österrikiske statsmannen åtföljdes i Caux av Österrikes ambassadör i Bern samt ledare för Österrikes socialdemokratiska ungdom och för fackliga ungdomsorganisationer.

Kenyas president, Mzee Jomo Kenyatta

Hårt arbete

Kenyas president, Mzee Jomo Kenyatta satt för några veckor sedan med några vänner i sitt hem utanför Nairobi. Under samtalets gång kom man in på utvecklingen i Europa. Kenyatta talade om det stigande välståndet och det hårda arbete som ligger bakom det. Men han påpekade också den tilltagande dekadensen som följt med välståndet.

Samtalet mynnade ut i tre avgörande frågor för Kenyas och Afrikas framtid: Hur inspirerar man till den arbets- och offervilja som leder till välstånd? Är det möjligt att skapa välstånd utan dekadens och korruption som följd? Hur kan man befrämja patriotism, en verklig fosterlandskärlek som är starkare än både stamkänslan och nationalismen?

Har Norden svaret på Kenyattas frågor? Pressen har just meddelat att Danmark, Finland, Norge och Sverige tillsammans satsar över 50 miljoner kronor för att utveckla Kooperationen i Kenya. Det är ett välbetänkt och storstilat projekt i ett land, där det bäst behövs. Vi vill hjälpa till med det bästa vi har — vårt tekniska kunnande, våra erfarenheter inom jordbruket, i den kooperativa rörelsen, med folkhögskolorna. Men därtill kommer frågan om vi också kan erbjuda de idéer och den disciplin som Kenyatta efterlyser.

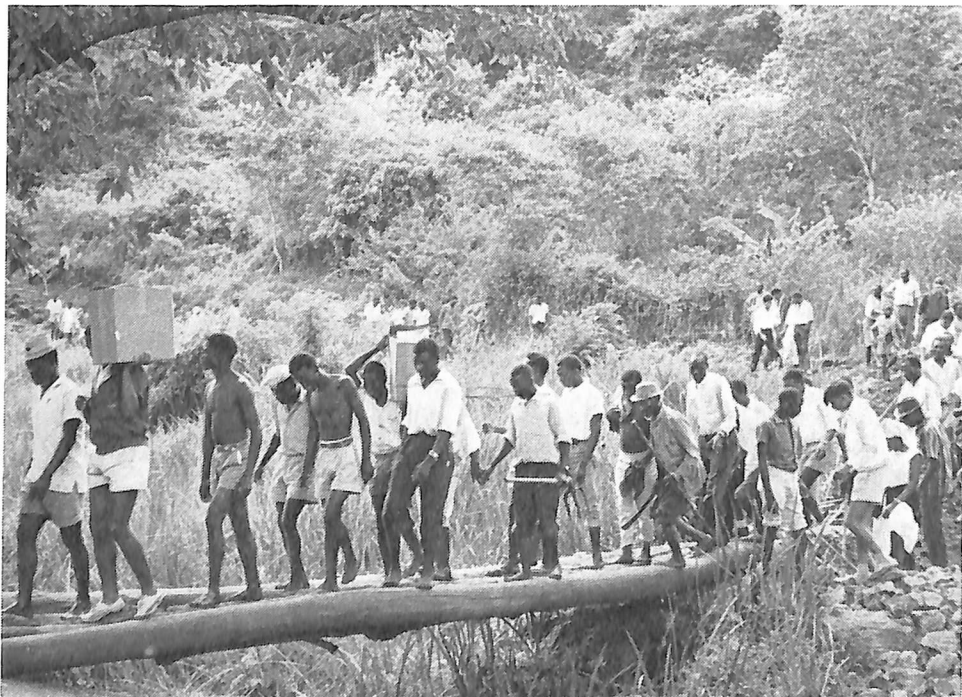
Den frågan har afrikansk ungdom själv tagit itu med. I december möttes 950 unga afrikaner från Kenya, Nigeria, Tanzania, Sudan, Uganda, Basutoland, Burundi, Rwanda, Kongo, Malawi och Swaziland tio dagar i Kenyatta College till en demonstration för Moralisk upprustning. Initiativtagarna var ungdomar från Östafrika och fyra svarta sydafrikaner, som också ledde konferensen.

Deras konferens var ett gensvar till Kenyattas kamprop HARAMBEE — Låt oss sätta igång och dra åt samma håll — som blivit en samlingsignal för hela folket.

»Jag har lagt märke till att alltfler av våra män och kvinnor ser friska, energiska och moderna ut. Vårt folk riktar blicken uppåt och rätt fram, det går inte med sänkt blick som under kolonialtiden,» sade Kenyatta nyligen i en artikel i *Sunday Post* under rubriken »Ingen tid för bitterhet». Han underströk där också att verkliga framsteg beror på andan och inställningen hos ett folk.

Att framsteg gjorts bekräftas av många. En indisk redaktör på besök i landet skrev från Nairobi i december: »Medan Kenya firar tvåårsdagen av sin oavhängighet här i Jamhuri-parken idag, upplever jag hur afrikanen som så länge levt i förtryck andas frihetens luft i fulla andedrag. Han har fått utbildningsmöjligheter, som låg helt utanför hans föräldrars räckvidd. Runt omkring sig ser han materiella framsteg, nya byggnader, skolor, universi-

På väg til arbetet

ungdom-HARAMBEE

tet och sjukhus. Nairobi's nya byggnader sätter vårt eget New Delhi i skuggen. Afrikanen har fått sin del av framsteget.»

HARAMBEE riktar sig till svarta och vita, gula och bruna. HARAMBEE AFRIKA är också namnet på den musikaliska revy som skrevs under konferensen i Kenyatta College. Den uppfördes där av 200 av deltagarna. Den har redan inbjudits till olika platser i Kenya. De afrikanska ungdomarna planerar att i sommar visa den runtom i Öst- och Västafrika för att på det sättet ge hela kontinenten ett samlande mål.

Vad är deras mål? *East African Standard* satte som rubrik på en av sina artiklar om konferensen: »Afrikas rebeller har som mål att göra slut på splittringen i världen.»

I artikeln refererades också till några av talarna. Konferensens ordförande, *Andrew Pepetta*, sade: »Vi måste befria hela kontinenten och bevara den hårt tillkämpade friheten. Vi måste också utveckla kontinenten socialt, ekonomiskt, politiskt och — moraliskt. Det kommer inte att ske genom slagord, men när vi satsar våra liv. Vi behöver män och kvinnor som inte kan köpas — med pengar, alkohol, sex eller position.» En annan tillade: »Vilken miljö eller ras vi än tillhör måste vi nu som afrikaner börja tänka ut hur vi skall kunna nå ut till den övriga kontinenten med ett alternativ till fruktan och rashets.»

President Kenyatta visade stort intresse för vad de unga höll på med. En dag då hela konferensen deltog i frivilligt arbete på ett sjukhus- och vägbygge fick de besök av Kenyatta. »Arbeta hårt med era händer,» sade han till dem. »Det dör ni inte av. Det är sunt. I många länder får unga män och kvinnor en felaktig uppfostran. Den leder till att de inte längre vill arbeta med sina händer. De tål inte att få smutsiga naglar. Men om ni arbetar hårt varje dag, kommer vi att lyckas med att bygga det nya Afrika.»

Norden kan hjälpa oss

Dagens Nyheter publicerade nyligen en intervju med *lord Delamere*, en av de främsta representanterna för den vita befolkningen i Kenya. Han understök det goda förhållandet mellan de olika raserna i landet och framhävde speciellt president Kenyattas inflytande.

Jag frågade en ung afrikan, en typisk representant för den unga generationen i Kenya, vad han menade om det. *Simon Motian* är gymnasist i Narokskolan i Rift Valley, där han varit elevkårens ordförande. Han var en av initiativtagarna till den panafrikanska ungdomskonferensen i Nairobi i december.

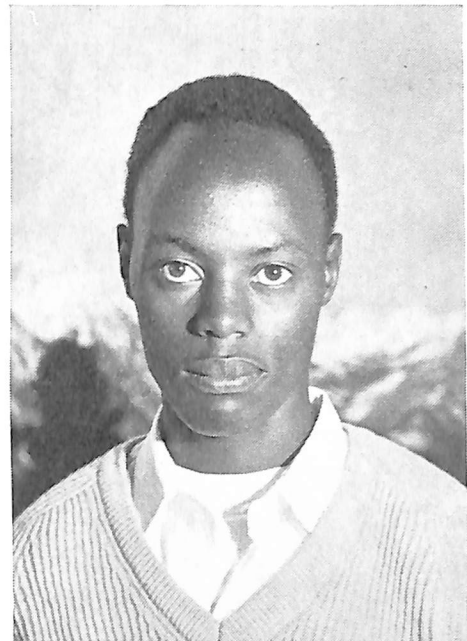
»Jag har levt tillräckligt länge för att komma ihåg den svåra period som vi gick igenom i Kenya på femtitalet,» berättade Motian, som jag träffade i Caux vid nyåret, där han deltog i en konferens för europeisk ungdom. »Afrikanerna hatade européerna,» fortsatte han. »Splittringen mellan stammarna gick också djupt. De flesta trodde att oavhängigheten skulle innebära hämnd. Men president Kenyatta tänkte annorlunda. Han tror inte på att man kan hämnas och samtidigt bygga upp en ny nation. Idag finns det ingen diskriminering. Alla raserna samarbetar under Kenyattas motto »Harambee.»

— Var bor Ni, Motian?

»Jag kommer från Mao Hills på västsidan av Rift Valley, där min far har en liten lantgård. Vi tillhör Masai-stammen, en av de mindre i Kenya.»

Vi talar om skolsystemet i hans hemland. Man arbetar allt vad tygen håller på att bygga ut det. Men det är ännu bara ett tusen om året som kan ta studentexamen av en befolkning på nio miljoner.

— På vad sätt anser Ni att regeringarna i Norden kan hjälpa till med att utveckla Ert land?

Simon Motian

Den unge afrikanen funderar ett ögonblick. »Ett sätt är att ge direkt ekonomisk hjälp, ett annat att sända oss experter och fackmän, som tanken är med fredskåren,» svarar han. »Men om de som kommer också har ett mål i livet, kommer de att kunna uträtta ännu mer.»

— Kan Ni definiera vad Ni menar med ett mål i livet.

»De behöver träning i Moralisk upprustning. Då kommer de att kunna ge det bästa från sina egna länder och de kommer att veta mera om hur man vinner afrikanernas förtroende. Det är inte många år sedan de flesta länderna i Afrika var kolonier. Därför betyder det mycket med vilken inställning de vita kommer till Afrika.

Det vi behöver i Afrika är människor med en fast karaktär, människor som vet vad de gör,» tillägger Motian.

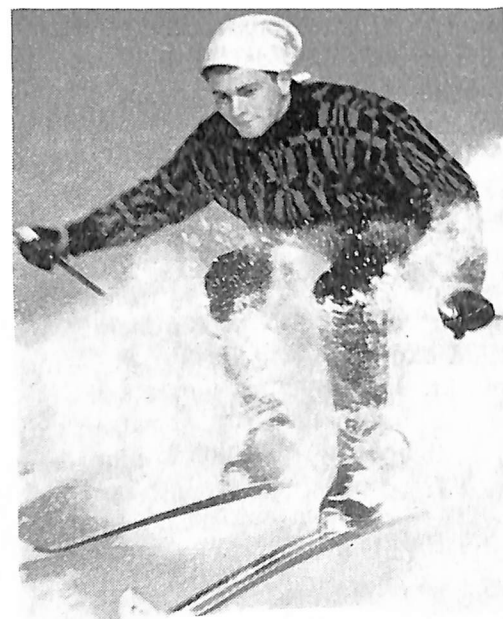
— Ni har just varit med om att organisera en panafrikansk ungdomskonferens i Nairobi. Vad syftade den konferensen till?

» Vi ville träna flera unga i Afrika, som i sina egna land kan vara med om att utveckla den karaktär hos människor som det är sånt behov av. Det behövs unga människor som lever ärligt och som gör en insats.»

Engelsmannen *Henry Pelham Burn*, som kommit till Caux tillsammans med

(Forts. sid. 10)

Utrikesminister
Kreisky tillsam-
mans med unga
amerikaner i Caux
— en neger, en vit,
en indian — från
Sing Out 66

Norrmän ledde
vintersporten
tre timmar
varje dag ▶

Salen håller andan — danska
Ollerup-gymnasterna i aktion.
I förgrunden deras ledare
Arne Mortensen.

FART
DISCIPLIN
MÅL

1400 i Caux kring nyår

Efter varje föredrag — en trumeld av frågor

VIETNAM, VIETNIKAR, USA OCH NORDEN

Av Jørgen C. Thygesen

Kriget i Vietnams avlägsna djungler, sumpmarker och städer tränger in i Amerikas hem och familjer så som aldrig förr. Visserligen har kriget hittills inte nämnvärt inverkat på U.S.A:s ekonomi. Men efter hela den rannsakan av hjärtan och njurar som Amerika genomgått med anledning av ras- och motsättningarna, kommer nu frågan om Amerika gör rätt med sin insats i Sydostasien. Och i det store hela tvekar U.S.A. inte om svaret.

Gemene man i Amerika resonerar helt enkelt som så: Europa hejdade inte Hitler medan tid var, och om man överhuvudtaget skall lära något av historien, måste Amerika nu hejda den kinesiska tigern, innan denne börjar tro att han får allt byte gratis. Låt oss därför — säger de med Churchills

ord — slåss, medan det ännu kostar förhållandevis litet, för att inte den dag skall komma, då vi måste slåss med alla odds emot oss, ja, t.o.m. utan hopp om seger men bara för att undslippa slaveri.

»Vietnikarnas» anti-demonstrationer, som koncentrerades särskilt till oktober och november, ledde bara till att det amerikanska folkets enighet stärktes. Gallupundersökningar och lärda män är eniga om att antalet av dem, som ville sända större styrkor till Vietnam, under samma period steg från ca. 30% till ca. 45% samt att ca. 70% av befolkningen i stigande grad understödde U.S.A:s politik i allmänhet.

Mina egna samtal med unga och gamla, människor av alla raser i New York, Washington, Chicago, Los An-

geles och andra städer och stater från kust till kust under de senaste fem månaderna har också otvetydigt visat att det amerikanska folket står bakom politiken i Vietnam och vill det som deras ledare vill.

Men helt bortsett från demonstrationer för eller emot kriget i Vietnam demonstrerar nu tiotusentals unga för de idéer och den livsuppfattning, som skapade friheten i Amerika. Mitt i den självbesinning som det amerikanska folket genomlever, väcks helt nya krafter till liv. Den »Sing Out»- (kanske bäst översatt med »Sjung út») demonstration, som började bland de 7 000 ungdomar som var samlade sommaren 1965 på Mackinac-ön i Michigan, rullar nu vidare ut över U.S.A. Med hjälp av filmer och sånger och i 12

»Frihet får man inte gratis,» sjunger ungdomarna i Sing Out 66.

»Sing Out»-grupper på vardera upp till 250 man kastar 20 000 ungdomar handsken till det amerikanska folket och utmanar det att leda världen in i en sådan revolution som skall få själva Kina att säga: »Detta är ett bättre sätt att förändra världen på.»

Det som Asien längtar efter är ju inte en beskyddare, som bevarar status quo. Nej Asien vill ha ett revolutionärt alternativ, som kan befria de asiatiska folken från hungerns ok och från det nationella och mänskliga förtryckets ok, så att de sida vid sida med jordens alla folk skall kunna bygga en sund, rättfärdig värld.

Sing Out, Amerika

Ungdomarna i »Sing Out» utmanar Amerika och dess ledare att glömma alla tankar på egna fördelar och egen bekvämlighet och sätta in alla resurser, personliga och nationella, på att skapa en frihetens världsordning. De finner gensvar hos »vietnikar» och generaler, politiker och pedagoger, amerikaner av alla raser. En seger för det som Amerika kallar frihet är ju endast möjlig om det vietnamesiska folkets hjärtan, sinnen och vilja i norr och i söder blir vunna och övertygade om att det från U.S.A:s sida erbjuds en bättre livsform, ett större mål än de som erbjuds från andra håll.

Ungdomarna hävdar att det sätt varpå friheten praktiseras i U.S.A. idag inte är särskilt övertygande. Att det skulle vara ett förräderi mot dem som dör i Asien om inte Amerika självt skapar ett sådant frihetens samhälle som får hela världen att säga: Så skulle hela mänskligheten leva.

De som bara kritiserar Amerika

LITTLE ROCK — 14 januari

I den historiska Central High School mottog 2100 elever föreställningen av *Sing Out 66* med stormande bifall. Ungdomarna gav också sin musical på flygflottiljen för trupper på väg till Vietnam. I ett TV-program underströk de vikten av att Europa och Amerika har ett gemensamt mål.

Heikki Lampela, Finland (t.v.), en av de fyrtio ungdomarna från Norden med Sing Out 66, tillsammans med sin far i samspråk med en av hövdingarna för pueblastammen, New Mexico.

kommer att finna att historien kommer att lämna dem bakom sig, och de kommer att få bära en del av ansvaret för kommande tiders kriser. De som aktivt vill vara med om att skapa och forma Amerikas tänkande och handlande kommer att bli föremål för generationers tacksamhet. Vi kan vara stolta över att fyrtio ungdomar från Norge, Sverige, Finland och Danmark befinner sig i hjärtat av den »Sing Out»-demonstration, som håller på att vända på U.S.A., och Europa måste med all kraft stödja dessa ungdomar.

Vårt eget ansvar

När allt kommer omkring är det ju Amerika och Europa — inklusive Ryssland — som har makten, erfarenheten och därmed ansvaret för att friheten garanteras så långt världen når, att det råder fred mellan folken, att hunger och elände utrotas.

Elitlaget från gymnastikfolkhögskolan i Ollerup på Fyn, som deltog i konferensen i Mackinac i somras, vann amerikanernas tillgivenhet och respekt. Deras träning av de unga och deras uppvisningar på Mackinac, i Chicago, på världsutställningen i New

York och på andra håll visade Amerika något av det bästa vi har i Norden — fysisk och andlig karaktär och hållning. Överallt väckte de amerikanernas beundran och de lärde tusentals ungdomar att förstå att hårt arbete, disciplin och osjälviskt tjänande är väsentliga för ett helt folk, om den nedärvda friheten skall bevaras.

Det var en god början. Men i år bör hundratals av våra bästa ungdomar från folkhögskolor, lantbruksskolor och alla delar av samhället ut över hela Norden använda sommaren till att ge det bästa de har på detta sätt. Var och en i elitlaget betalade 1 000 dkr. för sitt uppehälle. En grupp på ca. 100 danskar gav resten — de 60 000 dkr. som behövdes för resan. För dem som vill resa i sommar, bör både privata fonder och staten träda emellan så att detta blir möjligt för dem. Det är den bästa investering i framtiden, som vi i Norden kan göra.

Och det är det sätt varpå vanliga människor ögonblickligen, aktivt kan stödja den internationella insats, som våra politiker och diplomater gör och har gjort för att skapa en värld i fred och frihet.

Norden kan hjälpa oss

(Forts. från sid. 5)

Motian, har arbetat i fyra år med Moralisk upprustning i Östafrika. Han avstod från ett stipendium till Cambridge universitet för att åta sig denna uppgift.

— Vad anser Ni om situationen i Tanzania, Pelham Burn?

»Efter soldatupproret för två år sedan förlorade president Nyerere inflytande i Tanzania och prestige i utlandet. Men nu har han stärkt sin ställning och blev vid det senaste valet vald til president nästan enstämmigt. Han är den ende som håller landet samlat. Men han behöver stöd från andra länder.»

— Har Ni arbetat i Tanzania?

»Ja, undervisningsministeriet där arrangerade att Moralisk upprustnings filmer visades vid alla högre skolor i landet. Det tog oss två månader att genomföra det programmet med stöd av ministeriet. Två hundra kom från

Tanzania till demonstrationen för Moralisk upprustning i Nairobi i december.»

— Tror Ni att det arbetet kommer att få några varaktiga konsekvenser?

»På det vill jag svara med de ord som en rektor vid en katolsk skola i Tanzania sade till oss: »Man kan inte överskatta den betydelse som det här arbetet kommer att få i Tanzania.» Tänk på att de som kommer så långt som till gymnasiet i ett afrikanskt land idag, tillhör Afrikas ledarskap imorgon.»

Pelham Burn kommer in på sin egen situation som engelsman i Östafrika. »Det är viktigt att vi reser dit för att tjäna utan att vänta oss att få något igen,» fastslår han. »Om det är något som afrikaner respekterar, så är det européer, som brinner för något som är tillräckligt stort.»

Simon Motian och hans medarbe-

tare är i färd med att utarbeta ett program, som skall göra det möjligt för dem att nå ut till hela kontinenten med sina idéer. Till att börja med tänker de mobilisera ett hundra ungdomar, som skall besöka olika länder i Afrika med den nya musical, *Harambee Afrika*, som skapades vid konferensen i Nairobi. »Om Mr. Smith går med på det, reser vi också till Rhodesia,» säger Motian med ett leende.

— Kan Norden hjälpa Er i Ert företag?

»Vi behöver ungdomar, som kan träna andra, som förstår den mänskliga naturen och som är inställda på hårt arbete. Men först och främst behöver vi finansiell hjälp för att genomföra vårt program, och även i det fallet kan de nordiska länderna hjälpa oss,» säger den unge afrikanen från Kenya.

A. E.

ny värld I BILD

NORDISK TIDSKRIFT FÖR MORALISK UPPRUSTNING
1966 Nr. 1

Utgives av IDÉ och KULTUR. Utkommer en gång i månaden.

I redaktionen: Finn Harald Wetterfors, Sverige
Keld Jörgensen, Danmark, adm. red.
Anders Eskeland, Norge
Lennart Sjögren, Sverige, ansvarig utgivare

Fr.o.m. detta nummer ingår MRA-Information i tidskriften.

PRENUMERATIONSPRIS per år (12 nummer): Sverige kr 20:—
Danmark dkr 24:— Norge nkr 25:—

SVERIGE: Sveavägen 34 VI, Stockholm C. Postgiro 70 6190. Tel 10 34 56
DANMARK: Holbergsgade 11, Köpenhamn K. Postgiro 130550 Tel. BYen 438
NORGE: Parkveien 53, Postboks 1243, Vika, Oslo 1, Postgiro 12579
Tel. 44 64 78

© NY VÄRLD I BILD. Artiklar och bilder får ej återges utan tillstånd av redaktionen.

Tryckt av A/S Ahrent Flensborgs Bogtrykkeri, Ringsted

Omslagsbilden: »The Strollers», en av Kenyas mest kända TV-kvartetter, i den afrikanska musicalen »Harambee Afrika».

Bircher - müsli

hälsofrukost

med flingor av vete,
havre och hirs

samt mandel, nötter, russin och oraffinerat socker. Jättegod frukost, som även barnen blir förtjusta i.

Müsli ätes till filmjolk, yoghurt eller söt mjölk, gärna med rivet äpple till.

Några blötlagda fikon eller dadlar är också gott till denna frukosträtt.

Den världsberömda schweiziske läkaren Bircher-Brenner har gjort receptet till müsli, som gör sitt segertåg över hela världen.

Ingredienserna i denna müsli är från biodynamiska odlingar. Där används inga besprutningsmedel eller insektsgifter.

I müsli ingår en stor del hirs, som är mycket rik på mineralämnen. 55 g täcker dagsbehovet av järn. Den har även särskilt hög fluor-halt. Müsli-frukost är hälsofrukost för rätt start inför dagens arbetsuppgifter. Bättre frukost lättar psyktrycket, skriver Expressen, den 19/11. Många barn får dåligt morgonmål.

Expressen den 26/8 — »HUR MYCKET GIFT ÄT NI TILL FRUKOST I DAG? Ingen vet det för på det området är Sverige ett utvecklingsland. — Ingen fortlöpande kontroll sker av hur mycket giftiga kemikalier det svenska folket får i sig med livsmedlen.

I Sverige finns ingen möjlighet att bedöma risken för förgiftning på lång sikt via livsmedel, t.ex. grönsaker som behandlas med olika växt- och insektsmedel.»

Müslifrukost betyder alltså hälsofrukost även vad beträffar odling av sädeslagen som inte behandlats med växt- och insektsmedel.

Välkommen in och hämta en provpåse Müsli i närmaste reformaffär. Müsli säljs på 250 grams och 1 kilos förpackning.

Pris 250 g 3.05 — 1 kg 10.85

Generalagent

NATURAPRODUKTER, ÖREBRO

TREBOR QUALITY SWEETS

Glitter Fruits

EXTRA STRONG

Sherbet Lemon